

## Зустріч молоді усіх парафій РКЦ та УГКЦ з отцем Мішелем Ремері, автором книги "Твіти з Богом"

05/08/2017

**6 травня 2017 року у прокатедральному соборі святого Олександра відбулася зустріч молоді усіх парафій РКЦ та УГКЦ з автором книги «Твіти з Богом» отцем Мішелем Ремері.** Модератором зустрічі був отець Вальдемар Павелець SAC, модератор душпастирства молоді Києво-Житомирської дієцезії, настоятель парафії Матері Божої Фатімської у Довбиші, який на початку привітав усіх присутніх, звернувши увагу молоді на унікальність цієї зустрічі. Перекладачем був отець Віталій Козак OCD з парафії Воздвиження Святого Хреста на Святошино. Ця зустріч була присвячена двом важливим темам. Одна з них – це Синод єпископів, який Папа Франциск запланував на наступний рік і який торкатиметься проблем молоді. Отець Мішель Ремері є віце-секретарем Конференції єпископів Європи, він також займається підготовкою та збором інформації для цього Синоду. Одна із таких підготовчих зустрічей уже відбулася у березні 2017 року у Барселоні, там були присутні також і члени української комісії у справах молоді. Другою темою обговорення була праця отця Ремері – книга «Твіти з Богом», яку вже переклали багатьма мовами і яку активно використовують для катехизації.





Отець Мішель Ремері на початку сказав:

«Христос воскрес! Я лише ці слова можу сказати українською! Я дуже радію, що можу бути тут, з вами. Дуже вдячний, що цього вечора ви змогли прийти сюди, адже в суботу ввечері можна займатися і чимось іншим. Сьогодні я закохався у вашу місто, сьогодні побачив, яке воно гарне. Земля – ніщо без людей, які на ній живуть. Ви є тут, і я радію, що маємо можливість зустрітися. Святіший отець минулого року сказав, що хоче організувати Синод, присвячений молоді, піклуванню про неї та підтримання у дорозі за їхнім покликанням. Після оголошення про Синод, єпископи організували приготування для нього. Синод – це зібрання єпископів для обговорення деяких важливих питань. Якщо ви чули, раніше відбулося два Синоди, які були присвячені питанням родин. Наступний Синод буде присвячений молоді. Ви є темою цього Синоду. Святіший отець та єпископи будуть говорити про вас. Чому Папа хоче про вас говорити? Тому що у ваших руках є майбутнє світу. За якийсь час Святіший отець відійде до Дому Отця, ви трохи подорослішаєте, світ зміниться. Я вірю та молюся, що у світі буде більше миру та він буде гарніший. Але будете ви, які допомагатимуть світові рухатися у правильному напрямку. Церква розглядає молодь як щось дуже-дуже важливе. Не лише Папа Франциск, а Папа Бенедикт XVI, святий Папа Йоан Павло II говорили про молодь, як про скарб Церкви. Саме тому Папа і хоче зібрати такий Синод».

Отець Мішель мав на меті провести інтерактивну зустріч з молоддю, з можливістю відкрито спілкуватися, задавати питання та дискутувати.

**- Що змінюється під час Синодів?**

- Добре питання! Я думаю, що світ змінюється. Я вірю, що змінюються люди у цілому світі, зрозуміють, наскільки важливою є молодь. Підготовка до Синоді саме розпочалася, щоб краще зрозуміти важливість молодих людей. Є дуже багато питань, які ми розіслали світом, щоб молодь могла на них відповісти. Це означає, що Святіший отець та єпископи спочатку хочуть послухати, що їм скаже молодь. Єпископи можуть говорити про багато різних речей, але говорити є сенс, якщо опираємося на попередні факти. Треба, щоб молодь шукала відповіді на конкретні питання. Звісно, це буде зустріч єпископів, але мають бути присутні і молоді люди. Ти питаєш, що змінюється після Синодів? Запитай мене про це після нього.



**- Які основні теми цього Синоду? Які основні проблеми, крім окреслених молоддю, будуть розглядатися? Яка мета для душпастирства молоді?**

- На таке питання я зможу відповісти після Синоду. Але вже те, що Синод торкатиметься таких тем – це добре. Коли я спілкувався з єпископами, то побачив, що їм важко зрозуміти, як живуть молоді люди, але у них є прагнення привести людей до Бога. Маю надію, що на цьому Синоді можна буде зрозуміти, заглибитися, як рухається життя молодих людей, щоб привести їх до Бога. Важливою темою є те, як Церква може бачити світ молоді. Ці дві речі є дуже важливими. Коли

переглядаю документи, які готую до Синоду, то бачу, як вони цікавляться щоденним життям молоді.

**- Чи є сформовані питання для молоді? Де їх можна завантажити? Як можна заповнити ці анкети?**

- Ці запитання можна завантажити з сайту, посилання буде подане пізніше через отців (отець Ремері)

- Кожна дієцезія, кожна єпархія отримала ці матеріали, щоб передати їх молоді. У нашій Києво-Житомирській дієцезії це буде відбуватися так: найближчим часом до кожної парафії ми надішлемо ці анкети, розішлемо їх також учасникам Дієцезіального Дня молоді, які залишили нам свої контактні дані, ви зможете до 30 червня, можливо, і раніше, зможете відповісти на питання. Потім ми підготуємо підсумковий звіт. (отець Вальдемар Павелець)

**- Молодь не змінюється, змінюється світ і умови проживання у цьому світі. Зважаючи на це, що єпископи хочуть запропонувати?**

- Я вірю, що душпастирством молоді треба займатися там, де є ця молодь. Якщо молодь знаходиться там, то немає сенсу мені про неї говорити тут. Коли я приходжу туди, де є молодь, немає сенсу багато говорити. Я на початку хочу побачити, де живе ця молодь, чим вони живуть, що для них є важливим. На початку маємо слухати молодь. Коли почав готуватися до Синоду, то побачив, що відбуваються дуже великі зміни. Ми розуміємо, що місія Церкви йде далі. Якщо ми йдемо туди, де є молодь, і вміємо слухати, тоді можемо йти з цією молоддю. Ісус робить те ж саме. Його учні були дуже знеохочені, бо померла надія. Вони віддали себе в Його руки, а Він помер. Коли учні йдуть з Єрусалиму, зустрічають чужу людину, яка йде разом із ними. Ісус просить їх лишитися, але вони знеохочені і йдуть далі. Ісус не каже їм, що вони повинні робити, Він йде разом із ними, слухає, перебуває з ними, але вони віддаляються від Єрусалиму. Пізніше Він починає говорити, ділиться своєю любов'ю, розповідає про ту дорогу, яку Господь проходить з людиною. В певному моменті вони розпізнають Ісуса. Я маю надію, що праця з молоддю може виглядати так, але треба починати звідти, де є молодь. Слухаємо і йдемо разом, але також ділимося красою нашої віри. Ісус має одне прагнення – бути частиною нашого життя. Не лише вашого, але й усіх, хто зараз знаходиться у Києві, всіх в Україні, цілому світі. Душпастирство молоді

не може починатися з кричання до молоді усього світу, також не до всіх в одному місці, але маємо розпочинати вже з тієї молоді, яка є тут, з вас. Щоб ви пізнавали Христа все більше і більше, щоб ви почали розпізнавати Ісуса навіть тоді, коли йдете по неправильній дорозі. У той момент ви вибачитеся перед Господом і повернетесь на правильний шлях. Спочатку зміниться ваше життя, знайдете радість, а потім захочете, щоб інші теж досвідчили цю радість близькості з Ісусом і він став частиною їхнього життя.

**- Проблема молоді є набагато глибшою, ніж ми думаємо. Наше покоління не має надії і не вірить у Бога. Це дійсно проблема. У мене є однокласники, наприклад, які не мають Бога у своїх душах. Це дійсно велике досягнення Католицької Церкви XXI століття, що єпископа, люди з величезним досвідом, роблять цей крок для кращого розуміння молоді. Проблемою є те, що молоді люди не володіють достатньою кількістю інформації про християнство, про Церкву, про Бога. Як, на Вашу думку, можна вирішити це питання? Як молодь з нашої країни може допомогти єпископам та Церкві загалом вирішити це питання?**

- Я з моєю молоддю завжди робив так: якщо хтось має хороше питання, як твоє, то він сам на нього відповідає. Що на це скажеш ти сам?

- Я, звісно, спробую. Говорив англійською, що дати зрозуміти Святішому отцю, що молоде покоління українців володіє англійською мовою і є в генеруючому світі. На мою думку, благодійна діяльність та волонтерство може показати молоді поза Церквою, що це єдиний шлях до спасіння. Є багато питань, а які сучасна наука не може надати відповіді. Коли мене намагаються засудити, дивуючись, що я ходжу до Церкви, намагаються мене переконати у неіснуванні Бога, я відповідаю так: «У тебе ж є мозок, Є думки. Ти ніколи їх не бачив. Невже це підстава думати, що у тебе немає мозку і немає думок, якщо ти їх не бачиш». Люди починають думати. Ще думаю, що необхідно показати, що є основною метою Церкви.

- Дякую дуже! Я радію, що ми можемо спілкуватися англійською. Добре, що ми тут усі її розуміємо. Тут уже видно різницю між поколіннями. Я говорю лише італійською. Мені дуже подобається твоя відповідь.

- Я знаю деяких людей зі світських, які роблять заходи для молоді. У людей, які не є віруючими, є більша асоціація з Церквою, коли вони бачать священника, монаха чи когось із духовенства. Я вважаю, що якби представники Церкви співпрацювали б зі світськими, організовували б спільні заходи для молоді, то це було б показником, що Церква є не така закрита, як про неї кажуть. Ми маємо багато міфів, особливо тут, в Україні, люди ж у ці міфи вірять.

- Я приїхала з Черкащини, з маленького села. Я розумію, що вас тут більше збирається, більше є можливостей. Я хочу сказати з позиції мешканців маленьких сіл, містечок, де також є молодь і діти. Дуже важко говорити з людьми, які з дитинства ніколи не чули нічого про Бога. Думаю, що треба окремо працювати з родинами, з молодими сім'ями, де народжуються діти. Щоб пізнання Бога розпочалося з початкових класів школи. Коли вже стоїть непробивна стіна, то з людьми, які з дитинства знають про існування Бога, можна працювати, це був би такий паросток на майбутнє.

- Зараз в Україні така ситуація, що навіть наші батьки є дуже неосвіченими у питаннях розпізнавання себе і напрямку для руху. Люди, які не ходять до церкви або ходять, бо так треба, але не вникають, не мають живої віри, вони йдуть за світом. Є два варіанти. Перше: ми можемо запропонувати щось інше, просто пропонувати, щоб людина мала вибір. Друге: треба працювати і з батьками, і з дітьми. Батьків вчити, і дітей вчити того ж, щоб вони просто вчилися спілкуватися. Якщо Церква запропонує щось хороше, то це буде вихід.

- Ще у XVIII столітті в Україні існувало багато недільних шкіл, де вивчали богослів'я. Багато українців знали латину і читали оригінальні тексти. Навіть якщо не заглиблюватися у вивчення теології, то бажано, навіть на політичному рівні, щоб Церква запропонувала державі відновити ці недільні школи, було б дуже непогано.

Отець Вальдемар Павелець додав, що він є членом ради при Міністерстві освіти, і коли піднімається це питання, то стикаються зі стіною нерозуміння. Дехто навіть каже, що Церква повинна займатися виключно соціальною діяльністю. Основним завданням Церкви є спасіння людей. Отець також згадав досвід своєї парафії, де, як і в багатьох парафіях України, діти приводять батьків, дідусів, бабусь до

храму.

Отець також розповів історію, яка сталася декілька днів тому. До парафіяльної канцелярії звернулися молоді батьки, які хотіли охрестити дитину. Батько дитини почав задавати питання щодо основ віри. Отець дав йому книгу «Твіти з Богом», батько, переглянувши її, здивувався, що бачить її вперше. Отець закликав його подякувати Богові за те, що така книга з'явилася. Людина, яка є далекою від Церкви, від Бога, запитала, скільки коштує ця книга і де її можна купити.

Отець Мішель Ремері розповів про історію створення книги. Він працював у голландській парафії, де було багато молоді, у якої було безліч питань. Оскільки питань було дуже багато, отець запропонував молоді писати їх йому на електронну пошту, у Твітер, у Фейсбуці. Потім почали влаштовувати зустрічі і обговорювати ці питання, шукати на них відповіді. Книга «Твіти з Богом» розпочалася з того, що отець Ремері захотів зрозуміти все те, про що говорить молодь. Пізніше ця ж молодь йому подякувала за книгу, але у наш час мало хто читає книги, усі мають маленьких друзів – смартфони, планшети тощо. Тому отець Мішель разом із молодими людьми вирішив створити інтернет-сторінку та мобільні додатки, також створили сторінки у соціальних мережах. Спочатку цим займалися лише у Нідерландах, але зараз ця інформація вже перекладена декількома мовами.

**- Як довго Ви писали цю книгу?**

- Досить довго, оскільки зустрічі з молоддю відбувалися щодва тижні, протягом трьох років. Через п'ять-шість років від початку ця книга була готова.

**- Чи були питання, які були важкими для Вас, або питання, які Вам найбільше запам'яталися.**

- Це правда, що є питання, на які немає відповіді. І є питання, на які я не знаю відповіді. Мені задавали питання про історичні події. Я змушений був сказати, що не знаю. У такому випадку я йшов туди, де міг знайти відповіді, наприклад, до Вікіпедії. Є також питання, на які немає однієї відповіді. Одне з питань, на які важко знайти відповідь – це чому у світі є страждання? Чому Господь дозволяє, щоб люди страждали? Чому люди помирають? Чому є насильство та війна? Я не

знаю відповіді на ці питання. Але знаю деякі речі про Бога. Найважливіше, що я знаю про Бога, - Він є добрий і Він хоче бути з нами. Найбільше він цього хоче тоді, коли ми страждаємо, коли життя є важким. Ми бачимо Ісуса, який прийшов не лише для того, щоб показати, яким є Бог, також і для того, щоб жити з нами нашим життям. Ми бачимо, як Він плаче, коли Його друг помирає, бачимо, як Він терпить на хресті. Ми бачимо, як Він помирає. Ісус дуже добре знає, що таке страждання, що таке терпіння. Він не каже, чому, але приходять страждати разом з нами. І коли помер – це не кінець. Життя продовжується після смерті Ісуса. Навіть якщо зараз є страждання, терпіння, біль та смерть – це не кінець, життя продовжується. Ісус буде з нами після цього життя, Він запрошує нас бути з ним – зараз і пізніше. Коли ми приймаємо це запрошення – страждання не зникає, але ми його переживаємо інакше. Ми знаємо, що ми не самі.

**- Звідки з'явилася ідея створення цієї книги? Чи Ви використовували книги з життя святих? Чи використовували Святе Письмо?**

- Перше – ми не мали багато книг на столі. На початку ми використовували єдиний інструмент – розум. Стояли навколо столу, хтось задавав питання, а інші говорили, що вони про це думають. Наша молодь складалася з тих, хто щонеділі ходив на Службу, але також були і неохрещені, з атеїстичних сімей. Також були і ті, хто не розумів, чому навчає Церква. Можете собі уявити, наскільки радісною була ця дискусія! Часто питали, чому людина так думає; дехто говорив, що так думають його батьки. Але це не аргумент! Важливо, щоб молода людина могла пояснити, чому це важливо саме для неї. Хтось посилався на Святе Письмо. Коли ввечері я аналізував сказане, я шукав праці святих і слова зі Святого Писання, бо вони зможуть дати відповіді на питання цієї молоді, щоб показати, наскільки логічним є вірити і нелогічним – жити без Бога. Ми також використовували соціальні мережі. Це є добрий інструмент, щоб бути у контакті з людьми і будувати відносини між собою. Важливо знатися особисто, а не лише через комп'ютер. Є певні проблеми, небезпеки, але все життя є небезпечне. Дякуючи цим мережам, можна пізнати людей, які ще не знають Бога. Я вірю, що цей проект може спонукати вас ділитися там своєю вірою і давати добре свідоцтво. Він є питання, які не мають відповіді. Не бійтеся їх ставити!



**- Чи Ви думали, щоб «Твіти з Богом» мали продовження?**

- Ми повинні завжди «твітити» з Богом. Назва – це назва, а ідея є одна. Переписуватися з Богом означає шукати Його і мати з Ним відносини. Ніхто з нас не може сам шукати Бога, нам потрібна спільнота. Книга має лише 400 сторінок. Скільки б їх не було, завжди є ще більше запитань. Заохочую уже зараз їх мені писати у соціальних мережах, можна також різний спосіб відповідати на запитання та надсилати відео.

**- Відомо, що створення цієї книги є справою дуже благородною, Вам дуже дякуємо за неї. Як відомо, сатана спокушає людину, коли ми прагнемо робити щось добре для себе, для Ісуса. Чи траплялися Вам труднощі під час написання книги? Як Господь допоміг Вам їх здолати? Хотіла б почути таке свідчення.**

- Труднощі є у житті кожного, вони є для того, щоб через них переступати. Для мене дуже важливим є образ Христа під час Хресної дороги. Падає тричі. Також я падаю набагато більше, ніж три рази. Але Ісус кожного разу встає. Він також мене заохочує, щоб я вставав щоразу. Щодо книги, то я вона з'явилася випадково, я ніколи не думав, що вона з'явиться у такий спосіб. Ми також знаємо, що Господь нам допомагає. Господь може використати будь-що, щоб перетворити його на добро, також може використовувати кожного з нас. Якщо ви маєте гріх – не залишайтеся з думкою про нього, просіть у Бога пробачення і йдіть далі. Ісус заохочує нас вставати і йти далі, з ним. Якщо ми будемо стояти, Ісус буде йти вперед, між нами буде велика дистанція. Я заохочую Вас – навіть якщо падаєте, вставайте і йдіть.

**- Чи маєте Ви ще якісь ідеї проголошення Ісуса молоді? Може, маєте ідеї писати драматичні твори?**

- Ми маємо використовувати усі способи, щоб спілкуватися. Є багато проектів у Церкві, які говорять для молоді та про молодь, але того завжди мало. Маю надію, що знайдуться люди, які придумують щось нове, щоб говорити вам про Ісуса, а я вже старий. З кожним роком я все гірше розумію молодь, але я знаю, чого вона очікує. Але ви є тут, ніхто, крім вас, не розуміє молодь краще. Ви – спеціалісти світу молоді. Знаєте прагнення, бажання. Але, сподіваюся, знаєте Ісуса і хочете його знати ще більше. Замість того, що питати мене, що я хочу ще

зробити, питаєте у себе. Що ви робите, щоб привести ваших друзів до Ісуса? Я заохочую кожного з нас допомогти інших зустріти Ісуса.

**- У мене питання щодо євангелізації у соцмережах. Ви почали вести Твіттер, і це стало таким інтерактивним, живим способом євангелізації. Які б інструменти Ви б нам порадили?**

- Є багато можливостей в Інтернеті, але там немає великих спеціалістів євангелізації. Інтернет розвивається, щодня з'являється щось нове. Ми також маємо йти вперед і придумувати щось нове. Якщо хочемо бути там, де є молодь, то маємо також бути присутніми і в Інтернеті. Одного дня Твіттер був дуже великим, зараз він менший, але люди також використовують не лише Твіттер, інші речі теж. Ми шукаємо таких людей, ми самі хочемо бути такими людьми в Церкві, які вміють використовувати ці речі. Маємо потребу у спеціалістах, але я не професіонал, я звичайний священик. Техніка менш цікава, ніж ми хочемо сказати. Ми маємо дати послання, воно дійде, коли ми будемо правдивими. Кажу про нас усіх. Якщо ми зможемо бути самі собою в Інтернеті, то ми зможемо звернути увагу інших. Кожен із вас може у такий спосіб займатися євангелізацією в Інтернеті. Ви мусите бути професіоналами в Інтернеті, бо ви спеціалісти з молоді. Ви використовуєте ці речі так, як це роблять молоді люди. Ще немає інтернет-сторінки «Твіти з Богом» українською, але якщо хочете перекласти – сердечно запрошую!

На закінчення отець Вальдемар Павелець подякував Католицькому медіа-центрові в особі отця Дієго Саес-Мартіна, який організував зустріч молоді з отцем Мішелем Ремері, також за трансляцію Телебаченню Віковічного Слова EWTN. Молодь парафії подякувала отцю Мішелю за його візит та можливість спілкуватися, отцю Дієго – за організацію, отцю Вальдемарові – за роботу з молоддю та модерацію зустрічі, отцю Віталію – за переклад та роботу з молоддю. Окрема подяка була озвучена отцю Віталію Безшкурому, настоятелю парафії святого Олександра, який є завжди відкритим для молоді і цього вечора гостинно відкрив двері собору для такої зустрічі. Наприкінці, отець Мішель Ремері подякував молоді за спілкування та поблагословив. Отець попросив за нього молитися, також пообіцяв молитися за молодь. Також отець запропонував зробити спільне селфі, чим зірвав шквал оплесків. Потім відбулася автограф-сесія та фотографування з автором.

ВІДЕО: Телебачення Віковічного Слова EWTN

ФОТО

Фото - Михайло Яцко

Ірина Ролінська, спеціально для КМЦ

Original article: <http://st-alexander.kiev.ua/node/179>